

A.SƏHHƏT SAĞLAM YAŞAM TƏRZİNİN TƏBİBİ KİMİ

Mobil Aslanlı HUNTÜRK
pedaqogika üzrə elmlər doktoru

XX əsr Azərbaycan ictimai-pedaqoji fikir tarixində bir pedaqoq kimi xüsusi dəsti-zətti olan, ictimai-siyasi ideyaları ilə milləti qəflətdən oyadan, onu elm öyrənməyə, maariflənməyə çağırıan istedadlı şair, tərcüməçi, publisist, həkim, «Xalqının ən ağır xəstəliyini, onun savadsızlığını müəllimliyi ilə müalicə edən» alovlu vətənpərvər Abbas Səhhət yaradıcılığında fiziki tərbiyə, fiziki yetkinlik və sağlamlıq problemi ilə bağlı dəyərli fikirlər vardır. Şəxsi həyatında və yaradıcılığında gənc nəslin fiziki təbəyəsi, fiziki inkişafı xüsusi yer tutan şairi bütün bunlar bir həkim kimi daha çox cəlb etmişdir.

Abbas Səhhət fiziki tərbiyənin mühüm vəzifələrində birini gənc nəslin sağlamlığına xidmət edən vəsiti olmasında görürdü. Bu baxımdan «Yeni məktəb» dərsliyinin beşinci bölməsində verilmiş «Can sağlığı və naxoşluq», «Təmizlik can sağlığıdır», «Qanın bədəndə dolanması», «Saf qan və qara qan», «Sınırlar və əsəblər», «Ət və bədənin hərəkəti» və s. mətnlər, şeirlər diqqəti cəlb edir. Qeyd olunan mətnlərdə Abbas Səhhət bir həkim kimi hər gün bir şagirdin bədəninin sağlamlığı qeydine qalmasına, xəstəliklərdən qorunmaq, uzaq olmaq üçün

hər bir şəxsin təmizliyə, gigiyenik qaydalara əməl etməsinə xüsusi əhəmiyyət verirdi. Abbas Səhhətə görə, sağlamlığın mənbəyi təmizlikdir, ister məktəbdə, isterse də evdə qoyulmuş hifz səhiyyə qaydalarına əməl etməkdir, orqanizmin istirahətini, yuxunu düzgün təşkil etməkdir. Bu deyilənlərə əməl edən hər bir adam (şagird) gümrah, çevik, elastik bədənə malik olur. Belə adam hər səhər gimnastika ilə məşğul olur, fiziki çalışmalara, bədən tərbiyəsi təmrinlərinə sağlamlığın mühüm vəsiti kimi baxır. Şairin fikrincə, fiziki təmrinlər, çalışmalar orqanizmin funksional imkanlarını artırıran, sağlamlığı təmin edən təbii, habelə gigiyenik amillərlə yanaşı, tərbiyənin mühüm vasitələrindən birinə çevrilir.

Abbas Səhhət uşaqların sağlamlığı, fiziki inkişafı ilə yanaşı, onların zirək, mərd, intizamlı və əxlaqca yetkin bir vətəndaş kimi böyüməsində bədən tərbiyəsi hərəkətləri, fiziki tərbiyə məşğələləri, oyunlar və yarışaların əhəmiyyətinə böyük üstünlük verilməsini məsləhət bilirdi.

Abbas Səhhət müasiri və sələfi olan H.Zərdabi, N.Nərimanov, T.Ş.Simurğ kimi xalqının hifz-səhiyyə qaydalarına yiyələnməsini zəruri saymaqla, tanınmış, bilikli bir

həkim kimi xalqa, milletə faydalı məsləhətlər verirdi. Onun fikrincə, sərxoşluq, məstlik, spirtli içki sağlamlığın düşmənidir. İçki, sərxoşluq insanın mənəviyyatına, ləyaqətinə mənfi təsir etməklə, adamı hörmətdən salır, ailə münasibətlərinin dağılmasına səbəb olur. Sərxoşluq, içki insan orqanizminə, onun sinir sisteminə mənfi təsir edərək müxtəlif xəstəliklərin əmələ gelməsinə səbəb olur. Sərxoşluq insan heyviyyətini ayaqlar altına atır, onu çox pis günlərə giriftar edir. Abbas Səhhətə görə, içki, sərxoşluq hər cür əxlaqsızlığın mənbəyidir. O, «Məst və yaxud sərxoş» adlı şeirində içki düşküni sərxoşun simasını, onun vəziyyətini real, təbii cizgilərlə təsvir edərək göstərirdi ki, içki insanı çirkəba sürükləyir, onun varlığını məhv edir:

Of, bu məstin nə fəlakətli, yaman haləti var,

Nə kərih mənzəri, bəd surəti, pis adəti var. (A.Səhhət. Əsərləri, I c., Azərnəşr, 1975).

Qayğıkeş müəllim, zəmanənin tanınmış təbibi göstərirdi ki, sərxoşluq insan ömrünü bada verir, beləsi həyatın lezzətini bilməz, izzətsiz yaşıyar. İçki insanı fiziki cəhətdən şikəst etdiyi kimi, onun əqlini, şüurunu və əxlaqını da zəhərləyir, cəmiyyət içərisində insanlıqdan xaric edir. İçki, sərxoşluq Abbas Səhhətə görə, insanın ən nəcib, zərif hissələrini məhv edərək, onun vicdan, qeyrət, namus, şərəf kimi əxlaqi keyfiyyətlərinin inkişafına zərbə vurur, insanlıq mənəviyyatını düşkünləşdirir. Abbas Səhhətin fikrincə, öz şəxsi ləyaqətini, qeyrətini, heysiyyətini qiymətləndirməyən, namusunu qorumayan içki düşküni olmuş şəxs təkcə ailəsinin deyil, xalqının, vətəninin şərefini heç vaxt müqəddəs hesab etməz, vətəndaşlıq ləyaqətini qoruyub saxlaya bilməz. Belələri çox asanlıqla öz vətənini, xalqını da satar.

Abbas Səhhətə görə, fiziki tərbiyə işində möhkəm iradə mühüm amil kimi çıxış edir. Fiziki təmrinlər, oyunlar, turizm uşağın iradəsini möhkəmləndirir, onlarda metanət, dəyanət, əzmkarlıq, mərdlik və əməksevərlik kimi iradi-mənəvi keyfiyyətlər tərbiyə edir. İradə insanda fərasət, dözümlü olmaq bədəni möhkəmləndirir. İradəli adam qarşısında qoyduğu məqsədə çatmaq üçün hər cür manəvə və çətinlikləri aradan qaldırmağa çalışır. İradə fiziki tərbiyənin, fiziki tərbiyə isə iradənin formallaşması amilinə çevrilir. İradə səyi fiziki keyfiyyətlər birləşərək onda xarakteri formallaşdırır və hər bir adamı qarşısına qoyduğu məqsəd naminə ciddi fəaliyyətə sövq edir. Fiziki tərbiyə iradəsiz, iradə isə fiziki təmrinlərsiz mümkün olmur.

Şair fiziki tərbiyənin mühüm amili kimi əməyə yüksək qiymət verirdi.

O, əməyə, fiziki işə sağlamlıq, gümrahlıq mənbəyi kimi baxırdı. Əmək insanın əxlaqına, mənəviyyatına, sağlamlığına ciddi təsir edərək onu nəcibləşdirir, ülviləşdirir. O, tənbəlliyi sağlamlığın düşməni hesab edirdi. Çünkü tənbəlliye alışan hər bir kəs heç bir iş görə bilməz, onu piy basar, yaramaz bir ünsüre çevrilə bilər. Bunun əksi olan çalışqanlıq və işgüzarlıq insan orqanizminin sağlamlığını, gümrahlığını, yaxşı istiqamətini təmin edir. Abbas Səhhətə görə, insan heç vaxt işdən, zəhmətdən qorxmamalı, çalışmalıdır, tər tökməlidir. Çünkü əmək insanı maddi cəhətdən təmin etməklə bərabər, həm də onu gümrahlaşdırır, ömrü uzadır. Əmək, çalışqanlıq insanın fiziki cəhətdən möhkəm, zirek və diribaş böyüməsinə şərait yaradır, sağlam və gümrah olmasına, bədənin lazımsız, zəhərli maddələrin tərlə ifraz olmasına şərait yaradır. O, «Çalışqanlığın nəticəsi» adlı hekayəsində bir gənci nurani qoca ilə qarşılaşdırır. Gənc qocanın sağlam, tunc rəngli qollarına, sağlam vücu-duna, pəhləvan cüssəsinə, iti görən gözlərinə, həs-saslıqla eşidən qulaqlarına təəccübənərək onun belə sağlam olmasının səbəbini soruşur. Qoca cavabında ona deyir ki, oğlum, hər gün tezdən durur, işləyir, axşamlar da erkən yatıram. İşsizlik nədir bilmirəm. Ömrümü işdə, əməkdə, zəhmətdə keçirmişəm.

Çox çalışmışam. Çalışqanlıq, zəhmət bədənim saqlam etmişdir. Göründüyü kimi, şair əməyi inkişafın, orqanizmin möhkəmliyinin zəruri şərti hesab edir, sağlamlığın hərəkətverici qüvvəsi sayırdı. Uşaqların yaradıcı imkanları əmək prosesində reallaşır, maddiləşir. Əmək təlimi, bədən tərbiyəsi dərsləri uşaqlarda əmək estetikasının, fiziki kamiliyin formalaşmasına imkan yaradır. Əmək, bədən tərbiyəsi bütövlükdə estetikadır. Onun fikrincə, əmək olmasa, yer üzündə yaşayış da, həyat da olmaz. O, bu fikrini «Əkinçi nəğməsi» adlı şeirində belə ifadə etmişdir:

*Darı, küncüt, arpa, bugda əkməsəm,
llin üç fəslində zəhmət çəkməsəm,
Ac qalmazmı gözəl, məsum uşاقlar.
Mənsiz kətan, kəndir verməz zəmilər.
Çadırsız, yelkənsiz qalar gəmilər,
Nazik donsuz, yayda uşاقlar ağlar.
Suvarmasam, yanar otlar, çıçəklər,
Ac qalandə süd verməsə inəklər,
Nələr olmaz şor, pendir, yağı, qaymaqlar?...*

Abbas Səhhət fiziki tərbiyə işində təbiətə, onun gözəlliyyinə, su-ya, təmiz havaya, güneş işığına böyük əhəmiyyət verir, bir həkim kimi insanın sağlamlığında onların əvəzsiz rolunu işqli zəkası ilə tərənnüm edir, sözətəbiətin canlı və ecazkar tablosunu yaradırı.

Görkəmli həkim, tibb elmləri doktoru, professor Məmmədəmin Əfəndi «Şair müəllimin xatirəsi» adlı məqaləsində bu məsələyə diqqət

yetirərək yazırı: «Abbas Səhhət bir maarifçi və həkim kimi də xeyli işlər görürdü. Bir dəfə o, müəllimlərdən birinə saqlamaq ümidiyle «Dədəgünəş» ziyyətgahına gedən xəstələrin müalicə olunması səbəblərini izah edirdi. Şəriət müəllimi olan müsahibi təkid edirdi ki, «Dədəgünəş» ziyyət edənlər əsəb xəstəliyindən saqlırlar. Abbas Səhhət isə çox nəzakətlə bunun səbəbini xəstələrin isti şəhər mühitindən birdən-birə qayın ağacı və gilas ağacları ilə əhatə olunan dağ kəndində tamam başqa şəraitdə düşməsi ilə əlaqələndirirdi. Bir həkim kimi o deyirdi ki, həkim öz xəstəsini ilk görüşdən müalicə etməyə başlayır.

Professor A. Əfəndizadə «Sevimli müəllimi haqqında kiçik bir xatirə» adlı məqaləsində qeyd edir ki, A. Səhhətdən soruşanda: «Bəs siz həkimsiniz, amma uzun illər müəllimlik edirsiniz?» O deyirdi ki, «Mən müəllimlik etməklə öz xalqımın ən ağır xəstəliyini, onun savadsızlığını müalicə edirəm».

Abbas Səhhət həkim kimi də məşhur olmuş, qayğıkeşliyi, təmənnasız, səmərəli müalicələri, mehribanlığı ilə həmyerlilərinin sevimlisinə çevrilmişdir. O, dünyada iki böyük humanist sənət olan həkimliyi müəllimliklə vəhdətdə həyata keçirməklə həm xalqını cismən, həm də mənən müalicə etmişdir.

Şairin tədqiqatçılarından profes-

sor K.Talibzadə yazar ki, xalqına mənən xidmət etmək yolunda fədakarlıq göstərən bir şair ona cismani cəhətdən də yardımından imtina edə bilməzdi. Çox çəkmir ki, o, «həkim Abbasqulu» adı ilə məşhurlaşır, öz qayğıkeşliyi, təmənnasız, səmərəli müalicələri, mehribanlığı ilə həmyerlilərinin sevimlisinə çevrilir. «Səhhət» təxəllüsü seçməsi təsadüfi deyildi. O, şeirlərində «Səhhət» kəlməsini bəzən həm təxəllüs, həm də şəfa, sağlamlıq mənasında işləmişdir.

Abbas Səhhət həkimlik fəaliyyətində orqanizmin düşməni olan yad ünsürlərin, o cümlədən tübü, içki və s. kimi zərərli adətlərə meyl göstərənlərin qəti əleyhdarı olmuşdur. Azərbaycanın tanınmış maarif xadimlərindən biri, şairin dostu Camo Cəbrayılbəyli öz dostu haqqında xatirələrində qeyd edir ki, Tehran universitetinin tibb şöbəsini təzəcə bitirmiş gənc Səhhət İranın məşhur Qaşqay xanı Zərqamüs – səltənətinin saray həkimi işləyir. Bədəncə çox ariq, əsəbi və iştahdan küskün xan möhkəm qəlyan çəkərmiş. Bu onun canını daha da qurudur, zəif bədənini halsizlaşdırılmış. Sənətini çox mükəmməl bilən Səhhət tütünün insan sağlamlığı üçün böyük bəla olduğunu və xana təkidlə ondan əl çəkməyi bildirmişdir.

A.Şaiqin gözəl loğman, əvəzsız təbib, mükəmməl səhiyyə məktəbi

keçmiş üləma şəxsiyyəti, onun pedaqoji məharətində, fəaliyyətində də öz əksini tapırdı. İntəhasız xalq məhəbbəti qazanmış böyük vətənpərvər şairin təmənnasız həkimlik fəaliyyəti, müəllimlik səriştəsindən heyrətə gələn akademik Kamal Ta-libzadə bu barədə yazır: «... müəllim-həkim vətəndaşların fiziki müalicəsinə də böyük əhəmiyyət vermiş və bütün ömrü boyu bu səhnədə də qızığın fəaliyyət göstərmışdır. O həm dərslərində təbabət elmindən, həkimlik sənətindən, İrandakı tibb təhsilindən söhbat açır, tez-tez tələbələrlə birlikdə Şamaxı ətrafına təbiət seyrinə çıxaraq müalicə əhəmiyyətli olan çiçək və otlardan danışır, «Qəndin vücudumuza olan faydası» kimi elmi məzmun daşıyan məqalələr yazır, həm də həkimliklə məşğul olurdu».

Səhhət yaradıcılığında vətən sevgisi, onun torpağını, namusunu əzmlə qorumaq üçün dərin məslək, amal sahibi olmaqla bərabər, həm də cəsur, igid və mərd olmanın zəruriliyini bildirir. Şair «Tərcüməyi-halim yazud hululu» adlı şeirində öz şəxsiyyəti ilə əlaqədar vəziyyətini və vətən övladı necə olmalıdır sualına konkret fikrini bildirir:

*Şişə çəksəz də diriykən ətimi,
Atmaram mən vətənü-millətimi.
Məsləkim tərcüməyi-halimdır
Lütfi-həq qayeyi-amalımdır.*

Bu misralarda şair millət və vətən uğrunda canından belə keç-

cəyini bir daha təsdiqləyir. Və şair bu ideyanı bütün həyatının tərcüməyi-halı və əsas qayəsi hesab edir.

Milletin mədəni tərəqqisi uğrunda bütün varlığı ilə çarpişan qüdrətli şairimiz xalqımızın alovlu vətənpərvəri olan nadir şəxsiyyətlərdəndir. O, vətənin övladlarını daim qıvraq, şux, qədd-qamətli, mərd və mübariz, həm də nikbin görmək arzusu ilə yaşayır. A.Səhhət öz yaradıcılığında torpağımızın saf təbiətini, cənnət gözəlliklərini, coğrafi şəraitini, əlverişli imkanlarını sağlamlıq mənbəyi kimi araşdırmağa çox can atındı.

Səhhət istər həyatda, istərsə də bütün fəaliyyət və yaradıcılığında bir yolu – vahid məslək və əqidə yolunu seçmişdir. Şairə görə, onun Vətəni yer üzünün ən gözəl guşələrindən biridir. Bura əfsanəvi qoca Qafqazın əsrarəngiz dilbər bir guşəsidir, tərlan və turaclar bu diyarın soltanıdır. Ceyran və cüyülər oylağı olan yerlərin uca dağları buludlarla öpüşür, qalın yamyəşil meşələri göz oxşayır, meyveli bağları cənnəti xatırladır, adama gəl-gəl deyir, çölləri, cəmənləri gül-ciçəklidir. Şair bu gözəlliyyin ahəngini, ona qovuşan səsləri, sədaları belə unutmur, bülbüllərin cəhcəhi, turacların, qırqovulların, kəkliklərin qazqıltısı aləmi bürüyərək təbiətə zövq verir. Xeyalları coşdurən, gözəllikləri öz qoynunda bəsləyən torpağın özü də bərəkətli, qızıl

yaşlarından belə bir mənbə ilə temasda olmalarını zəruri sayan Abbas Səhhət təbiəti rəngarəng boyalarla təsvir edirdi. Bu baxımdan onun «Yaz», «Yay», «Qiş», «Yay səhəri», «Yay gecəsi», «Payız çağında», «Köç», «Əkinçi nəgməsi», «İlk bahar» və s. əsərlərinin hər biri

kimi qiymətlidir. Və şair bu füsunkar gözəllikdən ürək açan bir bədii lövhə yaradaraq onu poeziyaya çevirir. «Bu məskənin sahibi qocaman Azərbaycan xalqıdır» - deyərək bahadır güclü əren oğulları ilə öyünen müdrik və qoçaq xalqına münasibətini belə ifadə edir:

*... O yerdə kim, göyün üzü şəffafdır,
Çeşmələri qayət sərindir, safdır.
Səfalıdır letif abū havası,
Ürək açaq lacivərdi səması.
Bulutlara dəyir uca dağları,
Cənnət guşəsidir gözəl bağları.
Çöllərində bitər əlvən çiçəklər,
Fərəhlənir bütün tutqun ürekələr.
Övladları qeyrətlidir, damarlı,
Şücaətli, hünərli, etibarlı.
Meyvəlidir ormanında ağaclar,
Qaqqıldayıq qırqovullar, turaclar.
Cəh-cəh vurur cəməndə bülbülləri,
Meh əsdikcə ətir saçar gülləri...*

Abbas Səhhət insanın fiziki-cismani cəhətdən formalaşmasına fiziki tərbiyənin əsas amillərindən – hava, su, günəş şüası, təbiət və s. mühüm rolunu xüsusi qeyd edirdi. Təbiətin əsrarəngiz gözəlliyyinə heyranlığını gizlətməyən vətənpərvər şairimiz təbiəti sağlamlıq mənbəyi hesab edirdi. Uşaqların hələ kiçik yaşlarından belə bir mənbə ilə temasda olmalarını zəruri sayan Abbas Səhhət təbiəti rəngarəng boyalarla təsvir edirdi. Bu baxımdan onun «Yaz», «Yay», «Qiş», «Yay səhəri», «Yay gecəsi», «Payız çağında», «Köç», «Əkinçi nəgməsi», «İlk bahar» və s. əsərlərinin hər biri

gözəl rəsm əsəridir. «Yay səhəri» şeirində aşağıdakı lövhəyə diqqət yetirsək kifayətdir:

*Od tutub ateşlə qırmızı yenə yandı
üfüq,*

*Şəfəqin qırmızı rəngile işıqlandı üfüq.
Bir qədər çaydan uzaq, od qalamış
dağda çoban,*

*Oyadır öz sürüsün otlaya yaylaqda
çoban.*

*Yumşaq göy çəmənin üstə düşüb şəh
gecədən,*

*İsti yoxdur, hələ var bir balaca meh
gecədən,*

*Ağ dumanlar ucalır göy üzünə dağlar
dan,*

*Çox sərindir havası, keçmə bu
yaylaqlardan.*

*Gün çıxır, göydə bulud qırmızı rəngə
boyanır,*

*Kəndlilər çox yorulub uyğudan indi
oyanır.*

*Peyədən mal-qaranı bəzi çıxarıq qı
rağ'a,*

*Bəzi səhraya gedir işləməyə, bəzi
bağa.*

Şair uşaqlara təbiəti sevdirmək, yurdumuzun cənnət diyarı olduğunu anlatmaq və gözəl coğrafi mənzərəsini yaratmaqla yanaşı, onların fiziki əməyə meylini gücləndirir, estetik zövqünü formalaşdırır.

Abbas Səhhət fiziki tərbiyədə, uşaqların sağlamlığının təmin olunmasında musiqinin mühüm rol oynadığını, musiqi ilə, estetik tərbiyə ilə fiziki tərbiyənin vəhdətinə xüsusi diqqət yetirmişdir. Onun fikrincə, musiqi uşaqları şən, gümrah, sağlam, xəstəliklərə davamlı etməklə

onları fiziki fəallığa, əmək fəaliyyətinə sövq edir. O, bu mühüm məsələni «Nəgmə və musiqinin məktəblərdə əhəmiyyəti» adlı məqaləsində şərh etmişdir. Abbas Səhhətə görə, musiqi uşaqların fiziki sağlamlığına müsbət təsir etməklə yanaşı, həm də onlarda nizam-intizam, estetik hissələr də formalasdır. Böyük pedaqoq və təbib bu barədə yazdı: «Musiqi təliminin hifzi-səhhət üçün də faydası az deyildir. Nəgmə dərslərində uşaqlar dərinəcə nəfəs alır və bununla ciyərləri qüvvətlənir və sinələri böyüyər, döş zəifliyindən töreyən xəstəliklərə tutulmağa müstəid olurlar. Bundan əlavə hərəkətlərində də bir nizam vücuda gələr».

Abbas Səhhət musiqini intizamın saxlanılmasında, yorğunluğun aradan qaldırılmasında mühüm rol oynadığını qeyd edərək göstəirdi ki, nəgmə dərsləri uşaqlar üçün məsunanə bir əyləncədir, belə dərslərdən sonra onların zehinləri dincəlir, sinirləri təskin olar. Musiqi insan əsəblərinə də müsbət təsir göstərir. Bunu nəzərə alan Abbas Səhhət qeyd edirdi ki, həkimlər musiqi ilə bir çox xəstəlikləri müalicə edirlər. Buna rəğmən qeyd etmək yerinə düşər ki, musiqi insanın əsəb sisteminə mülayim tərzdə təsir göstərərək, qanın damarlar dövranını feallaşdırır, onda xoş ovqat yaradaraq, əhvali-ruhiyyəsini yüksəldir.

Musiqi uşaqlarda dərin hissələr, bəşəri duyuları, vətənpərvərlik qururu da oyadır. Musiqi fiziki təmirinlərin icrasında mühüm rol oynayır. Musiqi fiziki hərəkətləri tənzim edərək gümrəhliq, nikbinlik və fərəh yaradır.

Abbas Səhhət təbiətin musiqisində, onun incəliklərinə böyük əhəmiyyət vermiş, Vətənin parlaq ulduzlu səmasını, güllü-çiçəkli çöllərini, şəffaf sularını, səfali abi-havasını, buludlara dəyen uca dağlarını, cənnət guşəsi olan bağlarını, qeyrətli övladlarını, meyvəli ormanlarını böyük bir məhəbbətlə tərənnüm etmişdir. Abbas Səhhətə görə, Vətəndə doğulan, böyüyən hər bir şəxs sağlam olmalı, özünün sağlamlığını qorunmalı, xəstəliyini isə şəfa suları ilə, gözəl, təmiz havası ilə müalicə etməlidir. Bir sözə, Abbas Səhhət bütün yaradıcılığı və fəaliyyəti dövrü xalqının həm mənəvi, həm cismani, həm də fiziki sağlamlığına xidmət etmişdir.

«Əhmədin qeyrəti» poemasında Abbas Səhhət yaradıcılığının yeni bir səhifəsinin açıldığını görürük. Belə ki, poemada real və konkret hadisələr təhlil olunur. Çarizm əleyhinə güclənən inqilabi mübarizənin böyük bir dalğası qonşu ərazilərə də təsir göstərir. Cənubi Azərbaycan-dan gəlmış Əhməd bu prosesin içində yetkinleşir, mətinləşir. Əhmədin dönməz iradəsi məqsəd və fə-

liyyəti ilə birləşərək onu mübariz bir vətən fədaisinə çevirir. Səttarxanın başçılığı ilə Məmmədəli şah (1905-1907) istibdadına qarşı başlanan azadlıq hərəkatı onun da vətənpərvərlik hissini coşdurur və Əhməd fədailər dəstəsinə qoşulur. Qorxmaz, inadkar və cürətli gənc olan Əhməd «qeyzlənmiş şir» kimi döyüşə atılır:

Vətənini belə görçək qeyrətindən ağladı,

Uğrunda ölmək üçün belin möhkəm bağladı.

Pa-piyadə düşdü yola getsin çatsın ləşgərə.

Taqət kəsən qarlı külək gərgi davam edirdi,

Cəsarətli Əhməd lakin qeyrət ilə gedirdi...

Aslan kimi birdən-birə cüretləndi o anda,

Meyidlərin arasından addımladı irəli...

Əhməd dedi: «Mən də burda ölüb dönmərəm geri»

Fədailər diliranə ricət etdi dübarə.

Milletin xoşbəxt və firavan həyatını, səadət aclarını məzлumluqdan, bədbinlikdən, zülm və istismarın xilas yolunu, nicat işığını mübarizədə, fədakarlıqda axtaran Abbas Səhhət onların əqli və fiziki qudrətini başlıca qayə hesab edirdi:

*Qüvvəyə bağlıdır aləmdə həyat,
Qüvvədən nəşət edir mövcudat.*

*Qüvvətin varsa, yaşarsan məsud,
Yoxsa, şəksiz olacaqsan nabud.*

- deyən şair xalqının cavanmərdərini qüvvətli, təkidli və əzmkar olmağa səsləyir, həyat mübarizəsində qalib gəlməyin zərurətindən dan-

şırdı. Şeirdən bir daha aydın görünür ki, Vətən yolunda canını əsirgəməyən Əhməd sadəcə bir inqilabçı deyil, o, ağır fiziki əmək və gərgin zəhmət şəraitində möhkəmlənmiş, qabarlı şışmiş əllərə, möhkəm əzallara malik olub. Vətən uğrunda ölmək üçün belin möhkəm bağlayır. Əhmədin xarakterindən bu ərenlik, qorxmazlıq, dəyanət onun fiziki möhkəmliyini şərtləndirən əsas cəhətlərdəndir.

Abbas Səhhətin həyat və yaradıcılığına nəzər saldıqda, biz onun şəxsi həyatında fiziki təbiyənin bəzi işartilərinə – piyada gəzinti, turizm və səyahətlərin mühüm yer tutduğunu da şahidi oluruq. Şair 1834-cü ildə Məşhəd şəhərində dini təhsil almaq üçün səfərə çıxmış, Tehranda tibb elmi ilə mükəmməl məşğul olmuş, 1898-ci ildə Şiraza gəlib Sədi və Hafiz poeziyasının qudrətindən ilham alaraq, onlara bir sıra şeirlər həsr etmişdir. Beləliklə, şairin Şamaxıdan İrana qədər qət etdiyi çox uzun bir məsafə, habelə 1901-ci ildə yenidən vətəni Şamaxıya qayıtması uzun bir turist səfərini xatırladır.

Müalicə etdiyi xəstələrə sükünetin, süstlüyün, təmbəlliyyin, insan orqanlarına qənim olmasına, hərəkiliyin, mütəhərrikliyin isə gümrəh və qıvrıqlığın əsas rəhni olmasına Əbbas Səhhət istedadlı bir həkim kimi müasirlərinə döñə-döñə inandırırdı. Piyada, istərsə də atla

gəzintiyə şəxsi həyatında böyük üstünlük verən Səhhət bu problemi bir sağlamlıq mənbəyi kimi ətrafındakılara da məsləhət görür, piyada gəzintini sağlamlığın əsas amili kimi yüksək dəyərləndirirdi.

Turizm və səyahətlərə güclü meyli onun 1913-cü ildə Şimali Qafqazın səfəli və təmiz havalı, yaşıl ormanlı, ləçəyi qarlı qırılmaz silsiləli dağlarını və saf sulu bir çox ərazilərinə aparıb çıxarır. Sonra Volqa boyu ilə Həştərxan, Volqograd, Kamışın, Saratov, Samara, Tolyatti və b. şəhərləri gəmi ilə səyahət etməsi onun yaradıcılığına müsbət təsir göstərir,

dövrünün tanınmış ziyalısı kimi daha dolğun və məzmunlu əsərlər yazmasına zəmin yaradır. Və şair Şamaxiya qayıtdıqdan sonra gəzib dolaşlığı həmin yerlərin əsrarəngiz gözəlliyini, təbiət təsvirlərini eks etdirən və bu günümüzə gəlib çatmayan «Volqa səyahəti» adlı romanını da yazmışdır.

Bundan əlavə, Abbas Səhhətin Azərbaycan diyarında yurd-yurd, oymaq-oymaq gəzdiyi oylaqlar, olaqlar, düzənlər, meşələr, onun alovlu Vətən məhəbbətini gücləndirmiş, sönməz yurd sevgisini qəlbində daha da şölələndirmişdir.

OXUCULARIN NƏZƏRİNƏ

Jurnalımıza 2019-cu il üçün abunə yazılışı davam edir.

Bakı şəhəri üzrə abunə yazılmak istəyənlər aşağıdakı mətbuat yayımı firmalarına müraciət edə bilərlər:

1. "Qasid". Ünvan: Cavadxan, 21;	telefon: 4-93-16-43; 4-30-02-24
2. "Səma". Ünvan: H.Cavid, 9, mənzil 63;	telefon: 4-94-09-59; 4-94-02-52
3. "Kaspi". Ünvan: Mətbuat pr., 25;	telefon: 5-10-61-96
4. "Qaya". Ünvan: Akademik H.Əliyev küç., 82 "q"; telefon: 5-64-63-45; 4-65-67-13	

Rayonlarda isə abunəni Azərbaycan Mətbuat Yayımı İstehsalat Birliyinin yerli yayım şöbələri aparır.

Redaksiya.